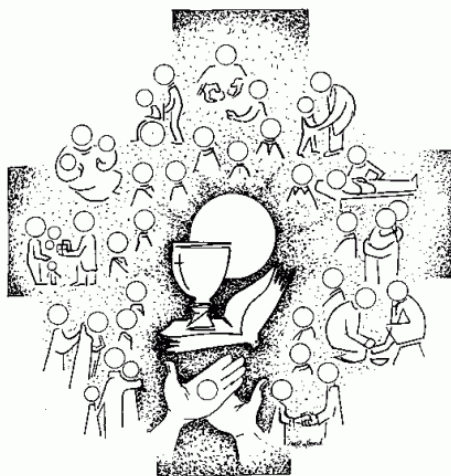

KŘÍŽOVÁ CESTA EUCHARISTICKÁ

ÚVOD

Pane Ježíši Kriste, tys za nás obětoval své svaté Tělo a svou Krev a nyní v Nejsvětější Svátosti oltářní zůstáváš stále mezi námi; dej, ať památku tvého umučení při křížové cestě rozjímáme s takovou úctou, aby nám stále přinášela ovoce vykoupení.

Neboť ty žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků. – Amen.

1. JEŽÍŠ ODSOUZEN NA SMRT

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Pilát vydává Božího Beránka mukám. Krutým a nespravedlivým rozsudkem Pán Ježíš odevzdává své svaté Tělo k ukřižování a k prolití svou drahocennou Krev. Pane Ježíši Kriste, Beránku Boží, Tys byl na to již dávno připraven, že vydáš své Tělo a svou Krev ke krvavé oběti, proto jsi hned při poslední večeři zvěstoval apoštolům tuto slavnou oběť, na věčnou památku proměnil chléb a víno ve své Tělo a ve svou Krev, a tak navěky ustanovil Nejsvětější Svátost oltářní: „Když jedli, Ježíš vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával ho svým učedníkům se slovy: ‚Vezměte, jezte. To je mé tělo.‘ Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a řekl: ‚Pijte z něho všichni. Neboť to je má krev nové smlouvy, která se prolévá za všechny na odpuštění hříchů.“ (Mt 26,26-28) „To konejte na mou památku!“ (Lk 22,19)

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

2. JEŽÍŠ PŘIJÍMÁ KŘÍŽ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Na soudním dvoře se řadí přesmutný průvod: vpředu velící setník, za ním oddíl vojáků, pak Pán Ježíš uprostřed dvou lotrů. I vyšel a nesl si kříž.

Dobrotivý Spasiteli, ustanovil jsi Nejsvětější Svátost Oltářní a tím jsi na sebe vzal ustavičnou přítomnost v ní, tím jsi na sebe vzal také těžký kříž: Být stále s lidmi, jaká to těžká oběť! Být i s lidmi spravedlivými je těžké, neboť i oni jsou plni chyb a nedokonalostí; být s lidmi vlažnými, chladnými a lhostejnými, kteří nedovedou ocenit lásku, jaká to obtíž; a dlít pak mezi lidem často nepřátelským, který nezná než nenávisť k nejsvětějším věcem, jaký to je vpravdě kříž! A zůstat tak na všech místech v žalářích svatostánků a to po všechny dny až do skonání světa – jaký to nesmírný kříž! Dobrotivý Spasiteli, myslíme na Tvou láskyplnou přítomnost na našich oltářích a s vřelými díky rozjímáme Tvá slova: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,20)

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

3. JEŽÍŠ PADÁ POD KŘÍŽEM POPRVÉ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Beránek Boží je ponížen. Nestačilo, že se snížil z trůnu Boží velebnosti do slabého lidského těla, že se položil v jeslích, že na sebe vzal podobu zločince odsouzeného na smrt, on se ponížil ještě mnohem hlouběji: padl pod křížem tváří k zemi.

Přemilý Boží Beránku, ta všechna ponížení Ti nestačila, Tvá láska vymyslela ještě jiný způsob: nejhlubšího ponížení v Nejsvětější Svátosti. Tvé Božství, které se ukrylo v podobu zmučeného a potupeného člověka, skrylo se ještě hlouběji a tajemněji zároveň i s Tvým člověčenstvím pod prostinkými způsoby chleba a vína. Pane Ježíši, jsi zde tedy na oltáři jako částečka chleba, jako jeden z drobtů, které padají z boháčova stolu, a přece jako Bůh a člověk; jako Bůh s veškerou svou velebností, jako člověk s duší, tělem i krví. V pozlaceném kalichu jsi přítomen pod způsobou vína: Boží moře se přelilo do malinkého důlku pozlacené nádoby, do jediné krupěje: „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe.“ (Jan 6,51) „Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší.“ (Žl 16,5)

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

4. JEŽÍŠ POTKÁVÁ SVOU MATKU

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Panna Maria se objevila po boku svého Syna. Jak se velice změnil, téměř k nepoznání, ale matka svého Syna pozná vždy. Pod zevnější krvavou způsobou shledává jeho božskou tvář. „Ano, je to On,“ mezi tisíci by ho poznala!

Pane Ježíši, skrytý v Nejsvětější Svátosti, i my Tě dobře poznáváme pod chudobnou způsobou chleba, jako Tě poznávali v této tajemné Svátosti Tvoji svatí učedníci a Tvá blahoslavená Matka. Oni naplnili Tvou poslední vůli; svolávali k Tvému svatému stolu všechny věřící, kteří s nimi setrvali ve sdílnosti lámání chleba, a přítomna zde bývala též i Panna Maria. Svůj čistý zrak upírala na Tvůj tajemný chléb a svou přečistou duší hned tušila Tvou přítomnost. Plesala radostí: „Ano, zde je ukryt On, zde je jeho Tělo a Krev, zde je celý a živý Ježíš!“ „Hlas mého miláčka! Právě přichází... Hle – už stojí za naší zdí, dívá se okny, nahlíží mřížovím.“ (Pís 2,8-9) „Otevři mi, má sestro, má přítelkyně, má holubičko, má neposkvrněná.“ (Pís 5,2)

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

5. ŠIMON POMÁHÁ NÉST KŘÍŽ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Šimon zpočátku neměl ochotu pomoci Spasiteli, nejspíše jej neznal. „Kdo to je?“ Myslel si. Podle podoby odsouzený zločinec. Když pak chvíli s ním kráčel pod křížem, poznal, kdo se to skrývá pod zneuctěným zevnějškem, a uvěřil. Šimonu se podobají ti, kteří Velebnou Svátost pozorují jen zdaleka a pro její prostý a nenápadný zevnějšek nechápou, avšak jakmile se k ní přiblíží s uctivostí, s pokorou ji přijmou, neboť oči se jim otevrou a oni v ní v úžasu poznávají svého Boha. Jsou jako učedníci, kteří šli do Emauz, jejichž oči zprvu byly zadrženy, aby Pána Ježíše pod způsobou poutníka nepoznali, ale když s ním vytrvale šli a upřímně mu otvírali svá srdce, když ho i potom srdečně pozvali s sebou, bylo jim dáno jej poznat. „Oni na něho naléhali: ‚Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlil.‘ Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. V tom se jim otevřely oči a poznali ho. Tu si mezi sebou řekli: ‚Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?‘“ (Lk 24,29-32)

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

6. VERONIKA PODÁVÁ JEŽÍŠI ROUŠKU

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Zajisté mnoho žen šlo v zástupu, bohatých a vznešených, a mnohé z nich měly kmentové závoje, ale žádná z nich své roucho nepodala Spasiteli, než jediná Veronika, která pod šatem potupy poznávala svého Boha, svého učitele a svého dobrodince. Veronice se podobají ony zbožné ženy, které hluboce věří a vždy a všude neohroženě se hlásí k svému Bohu v Nejsvětější Svátosti. Nedbají poznámek a výsměchů, tak jako jich nedbala Veronika, když se prodírala zástupem k svému Spasiteli; nevšímají si bránění necitelných mužů nebo svedeného davu a čistými rouchy nebo květinami ozdobují oltáře svátostného Ježíše. „Dobry skutek na mě vykonala. Všude na celém světě, kde bude hlásáno toto evangelium, bude se na její památku vypravovat také o tom, co udělala.“ (Mt 26,10.13)

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

7. JEŽÍŠ PADÁ POD KŘÍŽEM PODRUHÉ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Kristus Pán s křížem podruhé upadl, nepadl však mezi dobrým a soucitným lidem, ale upadl mezi lotry. I sběhli se k němu a místo toho, aby mu pomohli, nadávali mu, ozvaly se i hlasité kletby.

Ubohý Spasiteli, kéž bychom všichni byli Tvými dobrými přáteli, kéž bychom Tě všichni opravdu milovali! Tys na památku své nesmírné lásky pozůstavil na paměť své oběti vykoupeným lidem Velebnou Svátost. Vše, co jsi měl, vše, co jsi byl, jsi uložil v této nejsvětější památce. Avšak přemnozí tento Tvůj nejdražší odkaz zlehčují, neboť nevědí, co činí; nadarmo nebo ve hněvu vyslovují úcty nejhodnější jméno Tvé Svátosti.

Jaká to nevážnost, jaká lehkomyšlnost! Co si o nás pomyslíš, Pane, co nám řekneš, jak odsoudíš naše chování? Odpověz, prosíme, chceme slyšet Tvá slova: „Neznáte ani mne, ani mého Otce.“ (Jan 8,19)

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

8. JEŽÍŠ MLUVÍ K PLAČÍCÍM ŽENÁM

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Ženy Božího Syna oplakávají, avšak On jim ukazuje jiný předmět hodný pláče: jejich vlastní syny, kteří ho nepřijali. Osudný trest dopadne na ty, kteří zamítli svého Vykupitele. Tehdy budou volat: Hory, padněte na nás, pahorky, přikryjte nás!

Běda tomu, kdo nepřijímá lásky nabízené od Boha: „Vezměte a jezte.“ Běda tomu, kdo pohrdá chlebem života! Božský Spasitel v Kafarnau nabízí svou Svátost a říká: „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.“ Židé nevěří a namítají. „Přestaňte mezi sebou reptat,“ praví Ježíš a ještě důrazněji opětuje: „Já jsem chléb života. Chléb, který já dám, je mé tělo obětované za život světa.“ Židé znovu nevěří a ještě více se zatvrzují: „Jak nám tento člověk může dát jíst svoje tělo?“ Ježíš opět a ještě slavněji prohlašuje: „Amen, amen pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.“ Mnozí i z jeho učedníků odešli a tehdy Ježíš řekl ke Dvanácti: „I vy chcete odejít?“ A tu mu odpověděl Šimon Petr, a i my odpovídáme s ním: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života a my jsme uvěřili a poznali, že Ty jsi ten Svatý Boží!“ (Jan 6,41-69)

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

9. JEŽÍŠ PADÁ POTŘETÍ POD KŘÍŽEM

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Kristus Pán opět upadá, zraňuje se o kameny a ke všemu ještě na něj dopadají nelidské údery, neboť žoldnéři a kati ranami nešetří.

Milý Pane Bože náš, jenž s námi dlíš v pozemských chrámech a přebýváš v našich svatostáncích, jakým těžkým pohromám ses podrobil! Přicházejí k Tobě i svatokrádežníci s nevyznanými zamlčenými hříchy a nehodně přijímají Tvé svaté Tělo, pohazují je v kal svých duší. „Kdo by tedy jedl chléb Páně nebo pil kalich Páně nehodně, proviní se proti Tělu a Krvi Páně. Kdo totiž jí a pije a Tělo Páně nerozlišuje od obyčejného chleba, jí a pije si odsouzení.“ (1Kor 11,27.29) Také přicházejí i lupiči, vylamují dveře svatyní, rozbíjejí svatostánky a přesvaté částky rozhazují po zemi. Přišly též války, kdy se nešetřilo ani chrámů, ani oltářů. „Tvou svatyni vydali ohni, až do základů znesvětili příbytek Tvého jména.“ (Žl 74,7) Svátostný Spasiteli, takto zneuctěn jsi mohl zvolat s bolestí: „Já však jsem červ, a ne člověk.“

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

10. JEŽÍŠE OBNAŽILI A POSMÍVALI SE MU

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Ze Spasitele svlékli roucho, aby jej potupili. Nyní tu uprostřed nich stojí obnažený, je terčem jejich pohany a posměchu. Ještě dobře, že jeho tělo je cudně zakryté jeho krvavými ranami.

Náš Bože, přítomný v Nejsvětější Svátosti, i zde Tě nepřátelé tupí. Již za prvních dob římského pronásledování svedený pohanský lid o Tobě roznášel zlé pomluvy, jako by křesťané při svém přijímání zabíjeli malé děti a požívali jejich tělo a krev. Ale ani dnešní lidé Tě neustávají tupit a činí Ti pohanu. „Vždyť není upřímnosti v jejich ústech, jejich nitro strojí úklady, jejich hrdlo je otevřený hrob, lichotí svým jazykem.“ (Žl 5,10)

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

11. JEŽÍŠE PŘIBÍJEJÍ NA KŘÍŽ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Božský Spasitel tu leží potupen a jako pohozený uprostřed svých vrahů. Ostré hřeby jsou již nasazeny a krvavě pronikají bělostným tělem... Ještě i to mělo potkat Pána Ježíše v Nejsvětější Svátosti. Staly se i případy, kdy rouhači uloupené hostie ve svých tajných schůzích jako na posměch probodávali dýkami... „Neboť mě obkličuje smečka psů, tlupa zlosynů mě svírá. Probodli mi ruce i nohy, spočítat mohu všechny své kosti.“ (Žl 22,17) „Za dobré zlym se mi odměnili tím, že mě opustili. Vždyť já, když oni churavěli...jako k příteli, jako k bratru se choval, skleslý byl smutkem, jak bych nad matkou truchlil. Ale když já jsem klopýtl, měli radost a srotili se, srotili se proti mně.“ (Žl 35,12-15) „Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! Já jsem tě čtyřicet let vedl pouští, živil tě manou a dovedl tě do země požehnané, a tys mě za to přibil na kříž. Vždyť jsem se o tebe staral jako o svou vinici, krásnou a milovanou. Ale tvé víno ztrpklo: Octem jsi hasil mou žízeň a srdce mi probodl kopím.“ (Improperie)

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

12. JEŽÍŠ UMÍRÁ NA KŘÍŽI

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

S přibitým Božím Beránkem vyzdvihli kříž, zapustili jej do země a upevnili. Na hřebec je zavěšeno za hrozných bolestí krvácející předražené tělo. Tak je pozdvižena na oltář obětí. Náš Pane a Bože v Nejsvětější Svátosti, co učiníš svým nepřátelům, jak se jim pomstíš za všechny urážky? Budeš se za ně obětovat denně na oltáři při mši svaté až do skonání světa. Ano, to bude tvou pomstou. Každého dne budeš vystupovat na oltář, každého dne budeš pozdvihovat v kněžských rukou své Tělo a svou Krev k nebi, každého dne budeš prosit za své nepřátele: „Otče, odpusť jim.“ Kdybys takto neprosil denně svého spravedlivého Otce, dopadaly by denně přísné tresty na tento svět. Kdybys ho denně nezastiňoval svou přímluvou, dávno by byl jako Sodoma zahynul v plamenech záhuby. Ale Ty, Boží Beránku, svou obětí nás zakrýváš jako štítem; chválíš Boha za ty, kteří ho nikdy nechválí; prosíš za ty, kteří ho nikdy neprosí; vzdáváš díky za ty, kteří mu nikdy neděkují; nevýslovně lkáš za ty, kteří nikdy nečiní pokání.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

13. JEŽÍŠOVO TĚLO NA KLÍNĚ SVÉ MATKY

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Konečně ztýranému tělu dobrého Spasitele se ulehčilo. Vysvobozeno z rukou katů, zbaveno hřebů a trnů, posléze kleslo bez vlády a mrtvé v laskavé objetí přátel.

Drahý svátostný Spasiteli, oběti za nepřátele i přátele! I pro své věrné jsi trpěl; pro nás, kteří jsme poslechli Tvá slova: „Vezměte a jezte,“ a kteří ve svatém přijímání přijímáme tvé přesvaté Tělo. Po tom Ty především toužíš, abys spočinul na srdci svých přátel, za něž jsi umřel. To je čistý záměr neskonale Boží lásky, která touží po tom, aby se spojila co nejužěji se všemi bytostmi, proto chceš být s námi jako my s Tebou: „Kdo jí mé Tělo a pije mou Krev, zůstává ve mně a já v něm.“ (Jan 6,56) Ty svým vyvoleným přinášíš ono nasycení a nápoj, po němž necítí hlad ani žízeň: „Já jsem chléb života! Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit. (Jan 6,35) Ty neseš svým věrným nejvzácnější milost: věčný život. „Kdo jí mé Tělo a pije mou Krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. (Jan 6,54)

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

14. JEŽÍŠŮV POHŘEB

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Kristus Pán odpočívá v novém, čistém hrobě. Jeho svaté tělo je ovinuté kmentovým rouchem, svou vůni vydechuje kolem vonný nard. Zde bude Pán odpočívát až do té chvíle, kdy odloží roucho ponížení a obleče se rouchem slávy.

Svátostný Ježíši, blaze odpočívej v srdcích těch, kteří Tě přijímají. Jejich útroby jsou Tvým hrobem, jejich milost bělostným kmentem, jejich ctnosti líbeznou vůní. Tam se ukrývej, tajemný Beránku, milovníku duší, dokud nepřijde doba věčné slávy, kdy Tě uvidíme v plné kráse tváří v tvář. „Měl jsem vidění, a hle – na hoře Siónu stál Beránek a s ním bylo sto čtyřiačtyřicet tisíc těch, kdo mají na čele napsáno jeho jméno a jméno jeho Otce.“ (Zj 14,1) „Potom jsem měl vidění a uslyšel jsem hlas velkého množství andělů shromážděných kolem trůnu, bytostí a starců – bylo jich na milióny a stamilióny – a volali silným hlasem: ‚Beránek, který byl zabit, si zaslouží, aby přijal moc, bohatství, moudrost a sílu, čest, slávu i chválu!‘“ (Zj 5,11)

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

ZÁVĚR

Bože, Tys chtěl, aby všichni lidé byli spaseni křížem tvého Syna; dej ať pochopíme, že jeho smrt na kříži je vítězstvím nad smrtí, a doved' i nás do slávy vzkříšení.

Prosíme o to skrze tvého Syna, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje na věky věků. – Amen.